

PLASTIFIKATZAILE LIKIDOEN ERAGINA PROTEINAN OINARRITURIKO FILMEETAN

Proiektu honen helburua, soia proteina erabiliaz film biodegradagarri bat lortzea da. Plastiko asko ezin dira berrerabili eta behin erabili zakarrontzira botatzen dira. Hau dela eta, plastiko biodegradagarriak oso garrantzitsuak izan daitezke. Horretarako, plastifikatzaile organiko bat eta proteina bat erabiltzea erabili da.

Proiektu honetan, polietilenglikol likidoak soia proteinarengan duen eragina aztertuko da ingurune basikoan. Hiru pisu molekular desberdina duten polietilenglikolarekin egin dira entseiuak eta kontzentrazioarekin jokatzuz, honek duen eragina aztertuko da. Film-ei propietate desberdinak neurtuko zaizkie; propietate mekanikoak, hezetasuna, biodegradagarritasuna, hain zuzen.

Proiektutik atera ditzakegun ondorioak hauexek dira:

- Polietilenglikol pisu molekular desberdinak konparatuz gero, argi eta garbi ikus daiteke uretan disolbagarriagoak direla pisu molekular handiagokoak; molekula handiagoak direnez, proteinaren katean sartzeko zailtasun handiagoak dituzte.
- Plastifikatzailearen portzentaia ere garrantzitsua da. Portzentaia txikiena duten filmek tentsio altuagoa dute.

Proiektu hau AINARA LARRAZA-k egin zuen Donostiako Unibertsitate Eskola Politeknikoan 2011. urtean.